

[Sigsgaard.]

Det ligner en trykfejl; der skulle nok have stået „som følge af den politiske udvikling i USA“, eftersom dette land har opretholdt og stadig opretholder en blokade imod verdens største sukkereksportør, Cuba. Det er jo en følge af denne politiske blokade, at USA heller ikke har deltaget i konferencen; som udarbejdede den overenskomst, der i dag er til behandling. Fællesmarkedet deltager i øvrigt heller ikke. Det svækker overenskomsten ganske betydeligt, og det stiller selvfølgelig også os over for det problem: hvad vil der ske i det øjeblik, vi indskrænker vores sukkereksport og vores sukkerproduktion, vil vores markedsandel så ikke bare blive overtaget af andre europæiske roesukkerproducerende lande? Der er selvfølgelig en del realitet i en sådan bekymring. På den anden side kan vi jo ikke simpelt hen sætte os ned og vente på, at andre skal nå frem til en mere rimelig politik over for udviklingslandene.

Hvordan overenskomsten vil blive fortolket og administreret, det er selvfølgelig af stor betydning, og det er vanskeligt at have nogen mening om på nuværende tidspunkt, men sammenfattende tror jeg ikke, at der kan være tvivl om, at den vil forbedre visse u-landes eksportstilling.

Danmarks rolle på sukkermarkedet er altså ikke, som det er fremgået, særlig pæn. Vi er med til at skade de udviklingslande, der mere eller mindre skal leve af at sælge sukker, og som vil have langt, langt vanskeligere end vi ved at omstille deres produktion. Hvad kan der så gøres ved det, kan man spørge? Hvis vi nedlægger, hvis vi pludselig nedlægger vores sukkerindustri, så vil det gå ud over danske arbejdere og funktionærer, de vil blive arbejdsløse, og de er i hvert fald uden skyld i den u-landsfjendtlige politik, man fører på dette område. I stedet for bør den danske produktion nok nedtrappes over en årrække, samtidig med at der med statslig støtte opbygges nye industrier i stedet for sukkerfabrikkerne, og samtidig med at der ydes kraftig støtte til omskoling med fuld løn i de pågældende områder. Målet må være, af hensyn til udviklingslandene og af hensyn til de danske forbrugere, at vores sukkerproduktion efterhånden standses, men på en sådan måde, at

det ikke går ud over dem, der arbejder med sukkerroedyrkning og med raffinering.

Udenrigsministeren (*Poul Hartling*): Må jeg takke ordførerne for deres modtagelse af dette forslag.

Jeg forstår i og for sig godt den beklagelse, som det ærede medlem hr. Lysholt Hansen lagde for dagen over at vi først får forslaget nu. Jeg vil dog gerne sige, at det ikke er nogen særlig usædvanlig ting, at konventioner eller overenskomster af international art er temmelig længe undervejs. Jeg har i mit embede haft til opgave at underskrive nogle af dem, og de har somme tider været fra en dato, som ligger mange år tilbage; her er det dog kun en afstand fra december til april, idet vi underskrev lige før årets udgang, og forslaget blev forelagt sidst i april. På grund af folketingets arbejdsgang har det altså først kunnet komme til behandling her den 22. maj.

Må jeg også sige, at jeg forstår mange af de spørgsmål, som er stillet, men det ville måske være rigtigt på dette tidspunkt af debatten og med den glubende interesse for sagen, som folketingets medlemmer lægger for dagen, ikke at gå nærmere ind på det.

Jeg kunne godt have nogen indvendinger imod nogle af citaterne. Der var en af ordførerne, der sagde, at dette var et skridt i den rigtige retning, at det var en sympatisk intention, og det kan jeg kun takke for, men da der så blev citeret, at jeg skulle have sagt lidt letsindigt, at vi havde vilje til at løse råvareproblemerne — det var det ærede medlem hr. Sigsgaard, der sagde det — så vil jeg da gerne sige, at jeg sagde kun i fremsættelsestalen, at vi havde vilje til at samarbejde om at løse råvareproblemerne. Det har vi vist, idet vi er et af de ikke alt for mange lande, som har notificeret, at vi vil underskrive, og som også er rede til at ratificere.

Men for at gøre en lang snak kort og måske også berolige ordførerne, vil jeg oplyse folketinget om, at vi har i regeringen taget skridt til at få sukkerrådets godkendelse af, at ratificeringen udskydes for Danmarks vedkommende til den 31. december 1969. Det hænger lidt sammen med det, som jeg oplyste også i fremsættelsestalen, at der er nedsat et særligt udvalg, som vil